Rocznik 1935. Nr. 50.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 14. grudnia 1935 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu

z dnia 25 listopada 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Pol. Nr. 275 poz. 353)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc grudzień 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Dekret
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 listopada 1935 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych.

(Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 519)

Na podstawie art. 55 ust. 1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 129) wprowadza się zmiany następujące:

1. w tytule po wyrazie „publicznych" skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „oraz w składkach i opłatach na rzecz prawno-publicznych instytucyj ubezpieczeń.";

2. w art. 1 ust. 1 po lit. f) dodaje się nowy przepis, oznaczony lit. g), o brzmieniu następującem: „g) składki i opłaty na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych oraz składki, pobierane

na mocy art. 1 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 3, poz. 23) wraz z późniejszemi zmianami na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.";

3. obecny przepis lit. g) oznaczony zostaje lit. h) i otrzymuje brzmienie: „h) wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki na poczet wymienionych wyżej danin oraz składek i opłat.";

4. w art. 3 tekst obecny oznaczony zostaje jako ustęp 1) oraz dodany zostaje nowy ustęp 2) o treści następującej: „2) Jeżeli nieuiszczenie w terminie daniny publicznej zagrożone jest w ustawie grzywną lub karą pieniężną, nie zwalnia to od uiszczenia od zaległości w tej daninie odsetek w myśl ustawy niniejszej.";

5. w art. 5 ust. 1) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „z wyjątkiem odroczonych lub rozłożonych na raty zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych, od których pobiera się odsetki ulgowe w wysokości 0,5% miesięcznie.";

6. w art. 9 ust. 2) lit. b) po wyrazach: „danin komunalnych" dodaje się wyrazy: „oraz składek i opłat, o których mowa w art. 1 ust. 1) lit. g)";

7. w art. 9 ust. 2) lit. c) po wyrazie: „umarzania" dodaje się wyrazy: „i obniżania", a po wyrazie „samorządowych" średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „a w odniesieniu do składek i opłat, o których mowa w art. 1 ust. 1) lit. g), właściwym instytucjom ubezpieczeń".

Art. 2.

Przepisy dekretu niniejszego nie dotyczą wysokości odsetek od zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych, jeżeli należności z tytułu tych składek i opłat powstały do dnia 31 grudnia 1933 r.

Art. 3.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 129) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 4.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

3.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 15 listopada 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 października 1935 r. o odznakach i mundurach.

(Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534)

Na podstawie art. 2 ust. 2, 3 ust. 2 i 8 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 października 1935 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Odznakami są wszelkiego rodzaju: godła, barwy, chorągwie i inne znaki mające na celu oznaczenie określonej organizacji lub innej instytucji, przynależności do takiej instytucji lub stanowiska w niej albo też odróżnienie lub wyróżnienie pewnego ugrupowania lub kategorji osób, mundurami zaś — ubiory lub ich części, służące tymże celom.

2. Za odznaki używa się również wszelkie inne przedmioty, chociażby powszechnie używane, jeżeli przez przygotowanie albo używanie według ustalonego wzoru lub sposobu mają służyć celom, określonym w ust. 1.

§ 2.

1. Pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki lub munduru wydaje:

a) wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) — organizacjom, których działalność nie przekracza granic jednego województwa (m. st. Warszawy),

b) Minister Spraw Wewnętrznych — organizacjom, których działalność obejmuje większy obszar.

2. Pozwolenie na ustanowienie mundurów wydawane są w przypadkach, określonych w ust. 1 pkt. a), w porozumieniu z dowódcą okręgu korpusu, właściwym dla siedziby organizacji, a w przypadkach o których mowa w ust. 1 pkt. b) — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

§ 3.

Organizacja, ubiegająca się o pozwolenie na ustanowienie odznaki lub munduru, obowiązana jest podać władzy, właściwej do jego wydania:

a) powody i cel zamierzonego ustanowienia odznaki lub munduru,

b) zamierzone sposoby używania odznaki,

c) określenie kategorji osób, które mają być uprawnione do używania odznaki lub munduru oraz warunki ich otrzymywania,

d) dokładny wzór projektowanej odznaki lub munduru, przedstawiony na rysunku we właściwych barwach, z podaniem wymiarów, kroju i t. p. w 3 egzemplarzach.

§ 4.

1. Nie może być wydane pozwolenie na ustanowienie:

a) odznak lub mundurów, mających na celu wyróżnienia za zasługi,

b) mundurów, barwą i krojem odpowiadających umundurowaniu wojska i marynarki wojennej lub mogących wprowadzić w błąd ze względu na swe podobieństwo do takiego umundurowania, oraz odznak, stanowiących zasadnicze cechy tegoż umundurowania,

c) odznak według wzoru, ustanowionego dla sztandarów wojskowych, oraz innych odznak według wzorów, zatwierdzonych przez Ministra Spraw Wojskowych,

d) odznak lub mundurów kształtu, koloru i kroju odznak albo strojów, służących osobom duchownym i członkom zakonów, należącym do kościołów i związków religijnych, uznanych przez Państwo, lub służących tym kościołom i związkom do wykonywania obrzędów religijnych.

2. W przypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, Minister Spraw Wewnętrznych może wydać pozwolenie na ustanowienie odznaki, mającej na celu wyróżnienie za zasługi, położone dla organizacji, ubiegającej się o pozwolenie.

§ 5.

Pozwolenie na ustanowienie odznaki lub munduru uprawnia do ich używania w zakresie, w tem pozwoleniu określonym.

§ 6.

O cofnięciu pozwolenia oraz o wydaniu zakazu w myśl art. 1 ust. 4 i 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o odznakach i mundurach ogłasza się w Monitorze Polskim.

§ 7.

1. Organizacje sportowe zwolnione są od obowiązku uzyskiwania pozwoleń na ustanowienie i używanie odznak lub ubiorów sportowych w celach, związanych bezpośrednio i wyłącznie z uprawianiem określonych sportów.

2. Nie jest wymagane pozwolenie na ustanowienie i jednorazowe użycie odznak w postaci opasek na ramię z napisem, określającym funkcje, dla oznaczenia organizatorów zgromadzeń i osób, powołanych do utrzymania porządku na nich.

§ 8.

Pozwolenia na używanie odznak i mundurów zagranicznych wydaje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 9.

Osoba, ubiegająca się o pozwolenie na używanie odznaki lub munduru zagranicznego, obowiązana jest przedstawić na żądanie dowody, stwierdzające, że taka odznaka lub mundur jej służy.

§ 10.

1. Następujące kategorje osób zwolnione są od obowiązku uzyskiwania pozwoleń na używanie odznak lub mundurów zagranicznych:

a) osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, oraz konsulowie i urzędnicy konsularni państw obcych, o ile nie są obywatelami polskimi, z zastrzeżeniem wzajemności,

b) przedstawiciele i delegaci państw obcych oraz obcych instytucyj państwowych, przebywający na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oficjalnie lub z okazji zjazdów oraz zawodów,

c) członkowie suwerennego Rycerskiego Zakonu Św. Jana Jerozolimskiego, zwanego Maltańskim, co do odznak, orderów i mundurów, służących im na mocy praw Zakonu,

d) cudzoziemcy, którym służy prawo noszenia cudzoziemskich mundurów dworskich i honorowych, co do tych mundurów i związanych z niemi odznaczeń,

e) osoby, które posiadają państwowe odznaczenia (ordery) zagraniczne, z wyjątkiem odznaczeń byłych państw zaborczych, posiadanych przez obywateli polskich, co do tych odznaczeń,

f) osoby, którym służą odznaki lub mundury zagraniczne instytucyj naukowych i sportowych, co do tych odznak i mundurów.

2. Nie wymaga się pozwolenia na używania flag państw obcych na statkach handlowych.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Wł. Raszkiewicz.

4.

Odpis.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Katowicach

L. dz. S. 262/35 S. A.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

W sprawie sporno-administracyjnej Jana Grabowskiego w Piekarach Śl. powoda przeciw Gminie Piekary Śl. pozwanej, zastąpionej przez pełnomocnika procesowego rendanta Pierszkałę w przedmiocie wymiaru opłaty kanalizacyjnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Katowicach na posiedzeniu publicznem dnia 13 listopada 1935 r. w którem brali udział:

Prezes Sądu Szatko, jako przewodniczący
Wiceprezes Dr. Kniażycki,
sędzia Podolecki,
burmistrz Dr. Karczewski,
adwokat Augustyński,

zawyrokował po przeprowadzonej ustnej rozprawie:

1. Nie uwzględnia się odwołania pozwanej gminy od wyroku Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z 13 czerwca 1935 r. L. dz. S. A. 23/35.

2. Koszta i wydatki postępowania nakłada się na pozwaną gminę.

3. Wartość przedmiotu sporu ustala się na 80,— zł.

Powody:

Pozwana gmina wymierzyła powodowi opłatę za używanie kanalizacji za rok 1934/35 w wysokości 160,80 zł i na sprzeciw powoda zniżyła tę opłatę do kwoty 147,78 zł, a to wskutek obniżenia podatku budynkowego, stanowiącego jedną z podstaw do wymiaru opłaty kanalizacyjnej.

Na to wniósł powód skargę do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z wnioskiem o obniżenie tej opłaty do kwoty 88,— zł, zarzucając, że nie posiada bezpośredniego połączenia z kanalizacją gminną i do kanalizacji tej odprowadza tylko wody deszczowe i gospodarcze.

Pozwana gmina wniosła o oddalenie skargi oświadczając, że wymiar jest zgodny z przepisami statutu.

Wydział Powiatowy w Świętochłowicach wyrokiem z 13 czerwca 1935 r. wymiar ten uchylił uzasadniając to tem, że powód tylko częściowo korzysta z urządzeń kanalizacyjnych gminy, wobec czego wymiar tej opłaty nie odpowiada postanowieniom § 19 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 7 czerwca 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 56).

Od tego wyroku wniosła pozwana gmina odwołanie zarzucając, że jakkolwiek powód nie korzysta w pełni z kanalizacji gminnej, to jednak okoliczność ta nie może mieć wpływu na uchylenie wymiaru, skoro statut gminy nie czyni żadnej różnicy co do wysokości opłat zależnie od rozmiarów używania kanalizacji.

Powód wniósł o oddalenie odwołania jako nieuzasadnionego oświadczając, że tylko wody deszczowe i gospodarcze odprowadza do kanalizacji gminnej, natomiast nieczystości kloaczne zbiera w osobnym dole i na własny koszt je wywozi.

Przy ustnej rozprawie oświadczył zastępca pozwanej gminy, że statut miejscowy nie zawiera żadnych przepisów o przymusie połączenia wszystkich nieruchomości z kanalizacją gminną.

Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, że wedle § 19 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 7. VI. 1924 r. opłaty za używanie urządzeń kanalizacyjnych winny być wymierzane według istotnej miary używania danego urządzenia, zaś z braku możności ścisłego ustalenia według prawdopodobnej miary używania. Ponieważ powód używa kanalizacji gminnej tylko częściowo, gdyż odprowadza do niej jedynie wody deszczowe i gospodarcze, przeto wymiar opłaty kanalizacyjnej według stawek przewidzianych za pełne używanie kanalizacji jest niezgodny z powyższem przepisem i dlatego słusznie został uchylony. Okoliczność, że statut gminny nie rozróżnia wysokości opłat gminnych w stosunku do miary używania urządzeń kanalizacyjnych jest właśnie jego wadą, bo skoro jedni mieszkańcy gminy używają kanalizacji w pełnej mierze, a drudzy tylko częściowo, to również postanowienia statutu gminnego powinny być dostosowane do tego stanu faktycznego i ustalać wysokość opłat kanalizacyjnych zależnie od rozmiaru używania tych urządzeń. Wobec tego nie uwzględniono odwołania pozwanej gminy.

Decyzja w sprawie kosztów polega na § 103 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r.

Przeciw temu wyrokowi nie przysługuje żaden dalszy środek prawny.

Katowice, dnia 13 listopada 1935 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny:

(—) Szatko

5.

Ogłoszenie.

Ostre strzelania.

Zawiadamiam, że w niżej podanych terminach będą się odbywać ostre strzelania oddziałów piechoty na strzelnicy w Panewniku, stanowiącej własność Zakładów Hohenlohego:

w grudniu 1935 r.: 16—18, 19—21,

w styczniu 1936 r.: 7—11, 13—18, 20—25, 27—31,

w lutym 1936 r.: 3—8, 10—15.

Teren zagrożony będzie obstawiony posterunkami wojskowemi. Przekroczenie tego kordonu w godzinach od godz. 6 do 15 w dniach strzelań będzie wzbronione.

Świętochłowice, dnia 4 grudnia 1935 r.

Starosta

wz.

(—) Mgr. Pietrański

Wicestarosta.

6.

Ogłoszenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że w dniu 21. grudnia br. o godz. 9-tej odbędzie się w budynku Wydziału Powiatowego, w Wielkich Hajdukach, ul. Ks. Ficka 3

publiczna licytacja

towarów tekstylnych, galanteryjnych itp. zajętych ukaranym celem zabezpieczenia wykonania orzeczeń karnych.

Towary te sprzedane będą osobom najwięcej dającym za gotówkę.

Świętochłowice, dnia 11. grudnia 1935 r.

Starosta

(—) Szaliński.

OGŁOSZENIA

7.

„Dnie Przeciwgruźlicze 1935|36".

Za zgodą centralnych władz państwowych odbywają się na terenie całej Polski w czasie od 1. grudnia 1935 r. do 10. stycznia 1936 r. t. z. „Dnie Przeciwgruźlicze", których celem jest zapoznanie społeczeństwa z niebezpieczeństwem gruźlicy oraz zebranie funduszów na walkę z tym groźnym wrogiem ludzkości. Głównem źródłem dochodu w tym czasie jest powszechna sprzedaż znaczków przeciwgruźliczych oraz zysk z różnego rodzaju imprez, jak odczyty, koncerty, herbatki itp. We Województwie Śl. powierzono przeprowadzenie całej akcji Śl. Towarzystwu Walki z gruźlicą w Katowicach, ul. Andrzeja 9. które własnym kosztem utrzymuje 17 przychodni przeciwgruźliczych i otacza swoją opieką kilkanaście tysięcy chorych i zagrożonych gruźlicą. Śl. Towarzystwo Walki z gruźlicą tą drogą dziękuje wszystkim tym, którzy w ubiegłym roku osobistą pracą i ofiarnością przyczynili się do świetnego wyniku „Dni Przeciwgruźliczych".

Śl. Towarzystwo Walki z gruźlicą tą drogą zwraca się w tym roku do ofiarności ludu śląskiego, licząc na poparcie swej akcji przez zakupywanie znaczków przeciwgruźliczych lub składanie ofiar na konto czekowe Śl. Towarzystwa Walki z gruźlicą nr. 304.873.

Odbito w Drukarni E. Leksan Ś[illegible] Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10